

1893-02-16

þÿ — ¼ μ Ä ± ¾ í → μ ¼ · Ä Ä ð í ⁰ ± ¹ ¬ Ä ð

þÿ • Å μ Å ½ · Ä ¹⁰ í Å ì ³ Å ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8696>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Η ΜΕΤΑΞΥ ΛΕΜΗΣΣΟΥ ΚΑΙ ΠΑΦΟΥ
ΟΔΟΣ.

Γειτονιά

Περιφέρεια
Πάφου
Ληξιαρχία
Οδ. Αίγαυος
Γεωγραφικός Χάρτης
Ζάκυνθος

Altitude

Οδός Αίγαυος Ξελύσιος Λεμήσος - Πάφου
Πηγές/Χωριά > Λεμήσος

Πάφος

Διαδικασία

Είναι αδύνατον ν' απέλθῃ τις ίντερνεγ εις Πάφου ή έκ Πάφου νὰ έλθῃ ένταῦθα ἐν οιδήποτε ὥρᾳ τοῦ ἔτους καὶ νὰ μὴ κάμῃ παράπονα, φρικτὰ παράπονα, ἔνεκα τῆς ἐλεεινῆς καταστασεως τῆς ὁδοῦ τῆς μεταξὺ Λεμησοῦ καὶ Πάφου. Ή οὖδες αὐτη, ή συνδέουσα τὰς πρωτευούσας δύο διαμερισμάτων; Ητις ὅφειλε νὰ ήναι ἀμαξιτός ὁδὸς ἐκ τῶν καλῶν, δὲν ήναι βατή οὐδὲ εἰς ἡμιόδους καὶ ἵππους, ὑπάρχουσι δὲ ἐν αὐτῇ πολλὰ σημεῖα, ἐν οἷς ὁ ὁδοεπόρος ἀναγκάζεται νὰ κατέλθῃ τοῦ ζώου ἵνα διέλθῃ αὐτὰ πεζῇ ὅπως ἀπορύγη ἐπικειμένην πτῶσιν ἐπικινδύνον καὶ εἰς ἐκατόν καὶ εἰς τὸ ζώόν του. Ἐννοεῖται δ' ὅτι τοιαύτη ούσα, κατὰ τὸν χριμῶνα, καὶ μάλιστα πολύόμβρον χειμῶνα, αἱος ὁ ἕρτελγός, καθίσταται ἐν πολλοῖς πάντη ἄβατος! Καὶ ὅμως εἶγαι ἡναγκασμένοι πολλοὶ νὰ διανύωσιν αὐτὴν δι' ἐργασίας των, μὴ ἔξαιρουμένων καὶ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, αἱον δικαστῶν χλπ. ο δὲ ταχυδρόμος πολλάκις τῆς ἐδομάδος εἰναι ὑπόχρεως νὰ διανύῃ αὐτὴν ἐν ὠρισμένῳ μάλιστα χρονικῷ διαστήματι. Ή κυβέρνησις, καίπερ πολλάκις παρακληθείσα ὑπὸ τῶν κατοίκων, καίπερ κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου ἐν τῷ Νομοθετικῷ πιεζόμενη πρέσος διόρθωσιν τῆς ἀναγκαϊτάτης ταύτης ὁδοῦ, ηδιαφόρησε μέχρι τοῦδε μηδὲν πράξατα καὶ ἀρίνουσα αὐτὴν ἐν ή διατελεῖ οίκτρᾳ καταστάσι. Τὸ κονδύλιον τῶν δημοσίων ἴργων ἐτησίως δαπανᾶται εἰς ἐπουσιώδη ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἔργα, εἰς μισθοὺς μηχανικῶν, ἐποπτῶν, καταμετρητῶν, εἰς ὁδοεπόρικὰ ἔξοδα καὶ λοιπά, καὶ δὲν ἀποφασίζεται ὅπως μέρος αὐτοῦ δαπανηθῇ καὶ εἰς σχηματισμὸν ὁδοῦ, ητις ἐπερπεν ἐκ τῶν πρώτων νὰ τύχῃ τῆς κυβέρνητικῆς μερίμνης. Τῇ ἀληθείᾳ δὲν γνωρίζομεν ποῦ ν' αποδώσω-

μεν τὴν τόσην ἀναλγησίαν τῆς κυριερ-
νήσεως. Τὸ διαμέρισμα τῆς Πάφου ύ-
πό τὴν ἐποφίν τῆς τελέσεως δήμοσίων
ἔργων εἶναι πωλὺ ἡδικημένον, καὶ ὅμο-
λογεῖται τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόν-
των· ἀλλὰ παραμέλησις τοιαύτη τυγ-
χάνει πάντη ἀσύγγνωστος καὶ εἰναι
καιρὸς πλέον νὰ γείνῃ, τι καὶ διὰ τὸ
τάλαν ἔκεινο διαμέρισμα Δὲν πιστεύ-
ομεν νὰ ὑπάρχῃ τις μεταξὺ τῶν κυ-
ριερνώντων ὅστις δὲν θέλει συνομολογή-
σῃ ἡμῖν ὅτι ἔχομεν δίκαιον. Δὲν πρέ-
πει νὰ παραταθῇ ἐπὶ πλέον ἡ κατά-
στασις αὕτη· ὃς διψή ἡ κυριερνήσις εὔ-
νουν βλέμμα καὶ ἐπὶ τοῦ διαμερί-
σματος ἔχεινον, ἀρχίζουσα ἀπὸ τῆς δι-
ορθώσεως τῆς κυρίας ταύτης ὁδοῦ τῆς
ἴνοιςης δύο διαμερίσματα καὶ τοσοῦ-
τον συγγαζομένης· δὲν εἶναι δίκαιον
νὰ διατρέχῃ τὸν ἐσγατὸν κίνδυνον ὁ
διαταύνων τὴν ὁδὸν ταύτην, ὁδὸν, ἥτις,
ὡς εἴπομεν, ὕφειλε πρὸ πολλοῦ νὰ ἦ-
ναι καλὴ ἀμαξιτός. Ἐλπίζομεν ἐφέ-
τος νὰ ληφθῇ πρόνοιά τις περὶ τούτου,
ὅπα πανωμένου σπουδαίου ποσοῦ ἐκ τοῦ
κονδυλίου τῶν δημοσίων ἔργων πρὸς
διόρθωσιν τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ γεφύ-
ρωσιν τοῦ γειμάρρου Ξεροῦ, ἵνα κατα-
στῇ οὕτως ἀσφαλῆς ἡ συγκοινωνία
τῶν δύο πόλεων καὶ τῶν διαμερισμά-
των αὐτῶν καὶ τὴν ἐλπίδα μας ταύ-
την στηρίζομεν εἰς τὰς ἐγνωσμενας ὑ-
πὲρ τοῦ τάπου ἀρίστας διαθέσεις τῆς
Αύτοῦ Ἐξοχότητος, τοῦ Μ. ἡμῶν Ἀρ-
μοστοῦ.